

Fűszernövények¹

Témafeldolgozás Kett-módszerrel

Bevezető gondolatok a foglalkozás vezetőjének:

Ez a foglalkozás nem egy botanikai tanfolyam része. Célja, hogy felébresszük a résztvevőkben a természet iránti csodálatot, a figyelmességet. A fűszernövények egyszerűek, és mégis különlegesen és érdekesek. A csodálatra, a csodálkozás képességére nagyon nagy szükségünk van, hiszen nélküle sivárrá válik az életünk. Ha semmin sem csodálkozunk, semmit sem csodálunk meg, akkor lemondunk a szépségről, az eredetiségről, az újdonságról.

Van egy szavunk: áhítat. Az Értelmező kéziszótár szerint az alábbiakat jelenti: 1. Odaadó figyelem, csodálattal teli nagyfokú érdeklődés. 2. Nagyfokú tisztelet, erős csodálat és vonzalom visszafogott közeledéssel a csodált személy vagy dolog felé. 3. Istenhez fohászkodás, vallásos elmélyedés és átéléssel végzett imádkozás. 4. Templomi szertartás, rövid istentisztelet, bibliaolvasás és imádkozás a protestáns egyházakban.

Az áhítatra nevelés tehát a csodálkozásra, a csodálatra, a figyelemre neveléssel kezdődik.

¹ A foglalkozást Sipos Edit tervezte.

Előkészület

A foglalkozást megelőzően fűszernövényekből csokrot készítünk. Javasolt fűszernövények: menta, bazsalikom, rozmaring, zsálya, citromfű, borsikafű, levendula, kapor stb. Szabadon válogathatjuk őket, fontos, hogy olyan növényeink legyenek, amelyek érintésre is jól illatoznak, nem szükséges felválni őket. A csokrot tegyük egy egyszerű vázába, és a vázára kössünk egy tüllkendőt az egyik sarkánál fogva.

A foglalkozás

1. A közép: világos kerek terítőt teszünk középre néhány tüllkendővel (kék és zöld árnyalatok), laza fészek alakban rendezzük el őket. Erről a képről nem beszélgetünk hosszan a gyerekekkel.

2. A résztvevők egy részének (vagy ha van rá lehetőség, akkor mindenkinek) a kezébe adunk egy hangszert (triangulum, hangfáklya, csengettyű, asztali hangsor, kasztanyetta, esőcsináló stb.), vagy olyan tárgyakat (kis zsákban kavicsok, gyöngyök), amelyek hangot tudnak kiadni. Arra kérjük a gyerekeket, hogy már a hangszerek szétosztása közben is zenéljenek a saját hangszerükkel. A hangszerek válogatásánál arra figyeljünk, hogy együttes megszólaltatásuk ne idézzon elő káoszt, hanem egy vízpartnak, mezőnek a hangulatát idézze. Amikor minden hangszert szétosztottunk, kérjük meg a résztvevőket, hogy hunyják be a szemüket, és így folytassák a zenélést.

Várunk egy ideig, hagyjuk, hogy a zene betöltse a termet.

3. A foglalkozás vezetője az előkészített csokorral körbesétál a teremben, úgy, hogy a résztvevők arcához közel tartja a csokrot, néha megsimogatva a növényeket, hogy jobban illatozzanak. A séta közben a vázára között kendő megsimogatja a gyerekek kezét, ezért rögtön érzékelik, hogy valami történik. A tapasztalat azt mutatja, hogy ösztönösen mélyebb levegőt veszünk, ha számunkra kellemes illatot érzünk. Miután mindenkinek eljutottak az illatok, középre tesszük a fűszernövényeket, és megkérjük a résztvevőket, hogy nyissák ki a szemüket.

4. Beszélünk a képről és az eddigi történésekről.

- Mi van a szemünk előtt? Mi az, ami jelen van a teremben, de a szemünk számára láthatatlan? Illatok, zene, hangok.

- Mi jutott eszünkbe az illatokról és a hangokról? Mi jut eszünkbe a képről?

5. Közelebb lehet lépni a fűszerekhez és alaposan szemügyre vehetjük őket. A gyerekek egyesével odatérdelhetnek a fűszernövények mellé. Mindenki mondja el, amit tapasztal (színek, illatok, levelek vastagságának, érdességének vagy simaságának érzékelése stb.) Tehetünk összehasonlításokat. Például: A levendula levelei keskenyebbek, mint a bazsalikomé. A citromfű nagyon hasonlít a mentához stb.

6.

A/ Méltassuk a fűszernövényeket, mintha „személyesen” hozzájuk beszélénk. Aki mondani szeretne valamit, lépjen közelebb. A terítő szélére tehetünk egy csengettyűt, amit a beszélő megrázhat, mielőtt beszélni kezd. Például: „Menta, benned az a jó...”; „Levendula, én azt szeretem benned...”; „Zsálya, az tetszik benned...”; „Nekem az tetszik bennetek...”

B/ Képzeljük el, hogy a fűszernövények is szeretnének nekünk mondani valamit. Mit mondhatnak, üzenhetnek nekünk? Mit tanulhatunk meg tőlük?

C/ Az elhangzott gondolatok „láthatatlanul” összekötnek minket a fűszernövényekkel. Csendes alkotásban gyöngyök, füzérek, kavicsok segítségével mindenki utat építhet a középpont felé.

7. Imádság, elmélkedés:

„Mi, fűszernövények és ti, emberek sok mindenben hasonlítunk egymáshoz. Az első legfontosabb, hogy Isten alkotott minket. Sokfélének, egyedinek. Hasonlítunk abban, hogy nagyon sokféleképpen ítélnék meg minket. Van, aki szeret, és van, aki elkerül minket, esetleg észre sem vesz. Lehet belőlünk túl sok, és van, amikor több kellene belőlünk. Van, hogy jól megférünk egymással, de van, hogy nem. Gyógyítani és pusztítani is tudunk. Jól kell ismerni minket, mert általában értékesebbek vagyunk, mint az első pillanatban látszik.

A sokféleségükben megmutatkozik Isten végtelen gazdagsága, fantáziája és szeretete. És, Ti, emberek mennyivel többet értek minálunk... Adjatok hálát azért, amilyenek Isten megalkotott Titeket!”